

PROTOKOL 1

**týkající se definice pojmu „původní výrobky“
a metod administrativní spolupráce**

(uváděný překlad předpisu je pouze pracovní verzí)

O B S A H

HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Definice

HLAVA II DEFINICE POJMU „VÝROBKY S PŮVODEM V“ NEBO „PŮVODNÍ VÝROBKY“

Článek 2 Všeobecné požadavky

Článek 3 Zcela získané výrobky

Článek 4 Dostatečně opracované nebo zpracované výrobky

Článek 5 Nedostatečné opracování nebo zpracování

Článek 6 Kumulace původu

Článek 7 Určující jednotka

Článek 8 Příslušenství, náhradní díly a nástroje

Článek 9 Soupravy (sady)

Článek 10 Neutrální prvky

HLAVA III ÚZEMNÍ POŽADAVKY

Článek 11 Územní princip

Článek 12 Přímá doprava

Článek 13 Výstavy

HLAVA IV DŮKAZ PŮVODU

Článek 14 Všeobecné požadavky

Článek 15 Postup pro vydání průvodního osvědčení EUR.1

Článek 16 Průvodní osvědčení EUR.1 vystavená dodatečně

Článek 17 Vydání duplikátu průvodního osvědčení EUR.1

Článek 18 Vydání průvodního osvědčení EUR.1 na základě dříve vydaného nebo vystaveného nebo důkazu původu

Článek 19 Podmínky pro vystavení prohlášení na faktuře

Článek 20 Schválený vývozce

Článek 21 Platnost důkazu původu

Článek 22 Tranzitní řízení

Článek 23 Předkládání důkazů původu

Článek 24 Dovoz po částech

Článek 25 Osвобоzení od důkazů původu

Článek 26 Nakládání s informacemi pro účely kumulace

Článek 27 Podpůrné dokumenty

Článek 28 Uchovávání důkazů původu a podpůrných dokumentů

Článek 29 Nesrovnalosti a formální chyby

Článek 30 Částky vyjádřené v euro

HLAVA V METODY ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 31	Vzájemná spolupráce
Článek 32	Ověřování důkazů původu
Článek 33	Ověřování prohlášení dodavatele
Článek 34	Řešení sporů
Článek 35	Sankce
Článek 36	Svobodná celní pásma
Článek 37	Výbor pro celní spolupráci
Článek 38	Výjimečné regulace

HLAVA VI CEUTA A MELILLA

Článek 39	Zvláštní podmínky
-----------	-------------------

HLAVA VII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 40	Revize pravidel původu
Článek 41	Přílohy
Článek 42	Provádění protokolu

PŘÍLOHY:

Příloha I	Úvodní poznámky k seznamu v příloze II
Příloha II	Opracování nebo zpracování nepůvodních materiálů, nezbytné pro získání statusu původu
Příloha III	Zámořské země a území
Příloha IV	Průvodní osvědčení EUR.1
Příloha V	Prohlášení na faktuře
Příloha VI A	Prohlášení dodavatele pro výrobky se statusem původu
Příloha VI B	Prohlášení dodavatele pro výrobky bez statusu původu
Příloha VII	Informační list
Příloha VIII	Tiskopis pro žádost o výjimečnou regulaci
Příloha IX	Seznam opracování nebo zpracování textilních materiálů s původních v rozvojových zemích uvedených v článku 6 (11) protokolu, nezbytných pro získání statusu původu ve státech Afriky, Karibiku a Pacifiku (dále jen ACP)
Příloha X	Textilní výrobky, které jsou vyloučeny z kumulace s některými rozvojovými zeměmi uvedenými v článku 6 (11) tohoto protokolu
Příloha XI	Výrobky, pro které lze použít kumulaci s Jihoafrickou republikou, uvedenou v článku 6 (3), po 3 letech od začátku prozatímního provádění Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a Jihoafrickou republikou
Příloha XII	Výrobky, pro které lze použít kumulaci s Jihoafrickou republikou, uvedenou v článku 6 (3), po 6 letech od začátku prozatímního provádění Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropským společenstvím a Jihoafrickou republikou
Příloha XIII	Výrobky, pro které nelze použít článek 6 (3)
Příloha XIV	Výrobky z ryb, pro které nelze dočasně použít článek 6 (3)
Příloha XV	Společné prohlášení ke kumulaci

HLAVA I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto protokolu:

- (a) „výroba“ znamená jakékoli opracování nebo zpracování včetně sestavování nebo zvláštních postupů;
- (b) „materiál“ znamená jakékoli příměsi, suroviny, části, součásti apod., které jsou používány při výrobě výrobku;
- (c) „výrobkem“ se rozumí právě vyráběný výrobek, i když je zamýšleno jeho pozdější použití v jiné výrobní operaci;
- (d) „zboží“ znamená obojí, materiály i výrobky;
- (e) „celní hodnotou“ se rozumí hodnota stanovená podle Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu (dohoda Světové obchodní organizace o celním hodnocení);
- (f) „cena ze závodu“ znamená cenu zaplacenou za výrobek výrobcí, v jehož podniku bylo provedeno poslední opracování nebo zpracování, za předpokladu, že tato cena zahrnuje hodnotu všech použitých materiálů sníženou o veškeré vnitřní daně, které se vracejí nebo mohou vracet, je-li získaný výrobek vyvážen;
- (g) „hodnota materiálů“ znamená celní hodnotu použitých nepůvodních materiálů v době dovozu nebo, není-li tato známa a nelze ji zjistit, první zjistitelnou cenu zaplacenou za tyto materiály na dotčeném území;
- (h) „hodnotou původních materiálů“ se rozumí hodnota těchto materiálů stanovená podle odstavce (g) *mutatis mutandis*;
- (i) „přidanou hodnotou“ se rozumí cena ze závodu snížená o celní hodnotu všech použitých materiálů, dovezených do Společenství, států ACP nebo do Zámorských zemí a území (dále jen OCT) ze třetích zemí;
- (j) „kapitoly“ a „čísla“ znamenají kapitoly a čísla (čtyřmístné kódy) používané v nomenklatuře Harmonizovaného systému k popisu a číselného označování zboží v tomto protokolu, dále nazývaného „Harmonizovaný systém“ nebo „HS“;
- (k) „zařazení“ znamená zařazení výrobků nebo materiálů do příslušného čísla;
- (l) „zásilkou“ se rozumějí výrobky, které jsou současně zasílány jedním vývozcem jednomu příjemci nebo jsou uvedeny v jednom dopravním dokladu, vztahujícím se na jejich dopravu od vývozce k příjemci nebo, neexistuje-li takový doklad, jsou uvedeny v jedné faktuře;
- (m) „území“ zahrnuje teritoriální vody.

HLAVA II. DEFINICE POJMU „PŮVODNÍ VÝROBKY“

Článek 2

Všeobecné požadavky

1. Pro účely provádění přílohy V o obchodně politické spolupráci se považují za původní výrobky ve státech ACP:
 - (a) výrobky zcela získané ve státech ACP ve smyslu článku 3 tohoto protokolu;
 - (b) výrobky získané ve státech ACP obsahující materiály, které zde nebyly zcela získány, za předpokladu, že takové materiály byly podrobeny dostatečnému opracování nebo zpracování ve státech ACP ve smyslu článku 4 tohoto protokolu.

2. Pro účely odstavce 1 se státy ACP pokládají za jedno území.

Původní výrobky vyrobené z materiálů zcela získaných nebo dostatečně opracovaných nebo zpracovaných ve dvou nebo více státech ACP státech, se považují za výrobky původní v tom státu ACP, ve kterém bylo provedeno poslední opracování nebo zpracování, za předpokladu, že toto opracování nebo zpracování přesahuje operace uvedené v článku 5.

Článek 3

Zcela získané výrobky

1. Za zcela získané ve státech ACP, ve Společenství, nebo v zámořských zemích a územích definovaných v příloze III, dále jen OCT se považují:
 - (a) nerostné produkty těžené z jejich půdy mořského dna;
 - (b) rostlinné výrobky sklizené zde;
 - (c) živá zvířata narozená a chovaná zde;
 - (d) výrobky ze živých zvířat chovaných zde;
 - (e) produkty získané lovem nebo rybolovem prováděným zde;
 - (f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře mimo teritoriální vody, získané jejich plavidly;
 - (g) výrobky vyrobené na jejich rybářských zpracovatelských lodí výhradně z produktů uvedených v písmeni (f);
 - (h) upotřebené předměty zde sebrané, které lze využít pouze k získání surovin, včetně použitých pneumatik vhodných pouze k protektorování nebo jako odpad;
 - (i) odpad a šrot pocházející z výrobních operací zde prováděných;
 - (j) produkty vytěžené z mořského dna nebo podmořské půdy mimo jejich teritoriální vody, za předpokladu, že mají výhradní práva je využívat;
 - (k) zboží vyráběné zde výhradně z výrobků uvedených v písmenech (a) až (j).
2. Pojmy „jejich plavidla“ a „jejich rybářské zpracovatelské lodě“ uvedené v odstavci 1 písmenech (f) a (g) se rozumějí pouze plavidla a rybářské zpracovatelské lodě:
 - (a) která jsou registrována nebo zaznamenána v členském státu Společenství, v státu ACP nebo v OCT;
 - (b) která plují pod vlajkou členského státu Společenství nebo státu ACP nebo OCT;
 - (c) která jsou vlastněna nejméně z 50% státními příslušníky států této dohody nebo OCT, nebo společností s ústředím v jedné z těchto zemí nebo z OCT, jejíž ředitel nebo ředitelé, předseda správní rady nebo dozorčí rady a většina členů těchto rad jsou státní příslušníci států této dohody nebo OCT, a ve které v případech partnerství nebo společností s ručením omezeným alespoň z polovina kapitálu patří těmto státům, veřejným institucím nebo státním příslušníkům těchto států nebo OCT;
 - (d) jejichž posádka, včetně kapitána a důstojníků tvoří alespoň z 50% státní příslušníci států této dohody nebo OCT.
3. Nehledě na ustanovení odstavce 2, Společenství na žádost některého ze států ACP, uzná, že lodě pronajaté nebo zapůjčené tímto státem pro rybolov v jeho výlučné hospodářské zóně jsou považovány za „jejich plavidla“ za níže uvedených podmínek:
 - stát ACP nabídl Společenství sjednání úmluvy o rybolovu, avšak Společenství tuto nabídku nepřijalo;
 - posádka, včetně kapitána a důstojníků tvoří alespoň z 50% státní příslušníci států této dohody nebo OCT;

- výbor ACP – ES pro celní spolupráci uzná, že státu ACP byla nájemní smlouvou nabídnuta přiměřená možnost pro rozvoj rybolovu na vlastní účet a že tomuto státu je předána zejména odpovědnost za plavební a obchodní vedení lodě, pronajaté mu na významné časové období.

Článek 4

Dostatečně opracované nebo zpracované výrobky

1. Pro účely tohoto protokolu se výrobky, které nebyly zcela získány ve státech ACP, ve Společenství, nebo v OCT, považují za dostatečně opracované nebo zpracované, jsou-li splněny podmínky v příloze II.
Výše uvedené podmínky stanoví pro všechny výrobky obsažené v této dohodě, opracování nebo zpracování, které musí být provedeno na nepůvodních materiálech použitých při výrobě, a uplatňují se pouze ve vztahu k takovým materiálům. Z toho vyplývá, že je-li při výrobě jiného výrobku použit meziprodukt, který získá status původu splněním podmínek uvedených v seznamu, potom se na něj nevztahují podmínky platné pro výrobek, ve kterém je tento meziprodukt obsažen, a žádné nepůvodní materiály použité při výrobě meziproductu se neberou v úvahu.
2. Nehledě na ustanovení odstavce 1, nepůvodní materiály, které by se podle podmínek uvedených v seznamu, neměly použít při výrobě výrobku, mohou být použity, za předpokladu, že:
 - (a) jejich celková hodnota nepřesahuje 15% ceny výrobku ze závodu;
 - (b) žádné procentní vyjádření nejvyšší hodnoty nepůvodních materiálů stanovené v seznamu není překročeno uplatněním tohoto odstavce.
3. Odstavce 1 a 2 se uplatní s výhradou ustanovení článku 5.

Článek 5

Nedostatečné opracování nebo zpracování

1. Bez dotčení odstavce 2 se dále uvedené operace považují za opracování nebo zpracování nepostačující pro přiznání statusu původu, a to bez ohledu na splnění požadavků uvedených v článku 4:
 - (a) Operace, které formou ochrany zajišťují dobrý stav během dopravy a skladování (větrání, rozložení, sušení, chlazení, nakládání do soli, oxidu siřičitého nebo jiných vodných roztoků, odstranění poškozených částí a podobné operace);
 - (b) Jednoduché operace sestávající z odstranění prachu, prosévání nebo prohazování, třídění, zařazování, sdružování (včetně tvorby souprav předmětů), mytí, natírání, řezání;
 - (c)
 - (i) změna balení, rozebírání a sestavení zásilek;
 - (ii) prosté uložení do láhví, baněk, pytlů, beden, krabic, upevnění na karty nebo desky atd., a všechny jiné jednoduché balící operace;
 - (d) připojování značek, štítků a jiných obdobných rozlišovacích označení na výrobky nebo jejich obaly;
 - (e) prosté mísení výrobků, též odlišného druhu, pokud jedna nebo více složek směsi nesplňují podmínky stanovené tímto protokolem, které by umožnily považovat je za původní ve státech ACP, ve Společenství nebo v OCT;
 - (f) prosté sestavování částí za účelem vytvoření kompletního výrobku;
 - (g) kombinace dvou nebo více operací uvedených v písmenech (a) až (f);
 - (h) porážka zvířat.
2. Všechny operace provedené s danými výrobky v kterémkoli státu ACP, Společenství nebo OCT jsou posuzovány společně při rozhodování, zda je opracování nebo zpracování, kterému byly tyto výrobky podrobeny, považováno za nedostatečné ve smyslu odstavce 1.

Článek 6

Kumulace původu

Kumulace s OCT a Společenstvím

1. Materiály původní ve Společenství nebo OCT, jsou považovány za materiály původní ve státech ACP, za předpokladu, že zde byly použity k výrobě výrobku. Není nutné, aby tyto materiály byly podrobeny dostatečnému opracování nebo zpracování, za předpokladu, že byly podrobeny opracování nebo zpracování přesahujícím operace uvedené v článku 5.
2. Opracování nebo zpracování provedené ve Společenství nebo OCT se považuje za provedené ve státech ACP, za předpokladu, že tyto materiály byly poté podrobeny konečnému opracování nebo zpracování ve státech ACP.

Kumulace s Jihoafrickou republikou

3. Za podmínek stanovených v odstavcích 4, 5, 6, 7 a 8 se považují materiály původní v Jihoafrické republice za materiály původní ve státech ACP, za předpokladu, že zde byly použity při výrobě výrobku. Není nutné, aby tyto materiály byly podrobeny dostatečnému opracování nebo zpracování.
4. Výrobky, které získaly status původu na základě podmínek odstavce 3, se považují nadále za výrobky původní ve státech ACP, pouze je-li hodnota zde přidaná větší než hodnota materiálů původních v Jihoafrické republice. Pokud tomu tak není, získané výrobky se považují za původní v Jihoafrické republice. Při tomto započítávání se neberou v úvahu materiály původní v Jihoafrické republice, které byly ve státech ACP dostatečně opracovány nebo zpracovány.
5. Kumulaci podle odstavce 3 lze použít pro výrobky uvedené v příloze XI až po 3 letech a pro výrobky uvedené v příloze XII až po 6 letech, od počátku prozatímního provádění Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi Evropským Společenstvím a Jihoafrickou republikou. Kumulaci podle odstavce 3 nelze použít pro výrobky uvedené v příloze XIII.
6. Nehledě na ustanovení odstavce 5, lze kumulaci podle odstavce 3 použít na žádost států ACP pro výrobky uvedené v přílohách XI a XII. O žádostech států ACP pro jednotlivé výrobky rozhoduje Výbor velvyslanců ACP-ES na základě zprávy zpracované Výborem ACP-ES pro celní spolupráci podle článku 37. Při zkoumání žádosti je nutno zvážit možné riziko obcházení obchodně politických ustanovení Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi ES a Jihoafrickou republikou.
7. Kumulaci podle odstavce 3 lze použít pro výrobky obsažené v příloze XIV teprve po odstranění cel na tyto výrobky v rámci Dohody o obchodu, rozvoji a spolupráci mezi ES a Jihoafrickou republikou. Evropská Komise zveřejní v Úředním věstníku ES (řada C) datum, odkdy mohou být podmínky tohoto odstavce aplikovány.
8. Kumulace podle odstavce 3, může být aplikována pouze za předpokladu, že použité materiály původní v Jihoafrické republice, získaly status původu na základě pravidel původu, shodných s pravidly tohoto protokolu. Státy ACP sdělí Společenství podrobnosti svých dohod a korespondence týkající se pravidel původu s Jihoafrickou republikou. Evropská Komise zveřejní v Úředním věstníku ES (řada C) datum splnění závazků států ACP podle tohoto odstavce.
9. Nehledě na ustanovení odstavců 5 a 7, se opracování nebo zpracování provedené v Jihoafrické republice považuje za opracování nebo zpracování provedené v některé z členských zemí Jihoafrické celní unie (dále jen SACU), za předpokladu, že materiály byly dostatečně opracovány nebo zpracovány v tomto jiném členském státě SACU.
10. Nehledě na ustanovení odstavců 5 a 7, se opracování nebo zpracování provedené v Jihoafrické republice, na žádost států ACP, považuje za provedené ve státech ACP, za předpokladu, že použité materiály byly následně opracovány nebo zpracovány v rámci dohody o regionální hospodářské integraci v některém státu ACP.

O žádostech států ACP rozhoduje Výbor ACP - ES o celní spolupráci podle článku 37, pokud jedna smluvní strana nepožaduje, aby se rozhodnutím zabývala Ministerská rada ACP - ES.

Kumulace se sousedními rozvojovými zeměmi

11. Na žádost států ACP se materiály původní v některé sousední rozvojové zemi, která není státem ACP, ale náleží do souvisejícího zeměpisného území, považují za materiály původní ve státech ACP, pokud zde byly použity při výrobě výrobku. Tyto materiály nemusí být dostatečně opracovány nebo zpracovány, za předpokladu, že

- opracování nebo zpracování ve státech ACP přesahuje operace uvedené v článku 5. Výrobky kapitol HS 50 až 63 však musí být podrobeny navíc alespoň opracování nebo zpracování, v jehož důsledku výrobek musí být zařazen v čísle jiném, než pro jeho výrobu použité materiály původní v sousední rozvojové zemi, jiné než státu ACP, použité při jeho výrobě. Pro výrobky uvedené v příloze IX se uplatňují, bez ohledu na to, zda je výrobek zařazen v čísle jiném než je číslo použitých materiálů, pouze specifická opracování nebo zpracování uvedená ve sloupci 3;
- státy ACP, Společenství a ostatní dotčené země uzavřely ujednání o vhodném správním řízení, které zaručuje řádné používání tohoto odstavce.

Tento odstavec nelze aplikovat výrobky z tuňáků kapitol HS 3 a 16, výrobky z rýže HS 1006 a textilní zboží uvedené v příloze X tohoto protokolu.

Pro zjištění, zda výrobky jsou původními výrobky rozvojových zemí, které nejsou sdruženy ve státech ACP, platí ustanovení tohoto protokolu.

O žádostech států ACP rozhoduje Výbor ACP – ES pro celní spolupráci podle článku 37, za předpokladu, že žádná ze smluvních stran nepožaduje, aby se rozhodnutím zabývala Ministerská rada ACP – ES.

Článek 7

Určující jednotka

1. Určující jednotkou pro uplatnění ustanovení tohoto protokolu se rozumí konkrétní výrobek, který je považován za základní jednotku k zařazení do nomenklatury Harmonizovaného systému.

Z toho vyplývá, že:

- je-li výrobek, skládající se ze sady nebo sestavy předmětů, zařazen podle pravidel Harmonizovaného systému do jednoho čísla, tvoří celek určující jednotku;
 - sestává-li se zásilka z řady stejných výrobků zařazených ve stejném čísle Harmonizovaného systému, musí se při uplatnění pravidel tohoto protokolu brát každý výrobek jednotlivě.
2. Je-li podle všeobecného pravidla 5 pro interpretaci Harmonizovaného systému zařazen spolu s výrobkem i obal, pak je zahrnut do stejného čísla také pro účely stanovení původu.

Článek 8

Příslušenství, náhradní díly a nástroje

Příslušenství, náhradní díly a nástroje odeslané se zařízením, strojem, přístrojem nebo vozidlem, které jsou součástí běžného vybavení a jsou zahrnuty do ceny nebo nejsou zvlášť fakturovány, se pokládají za celek takového zařízení, stroje, přístroje nebo vozidla.

Článek 9

Soupravy (sady)

Soupravy (sady), definované všeobecným pravidlem 3 pro interpretaci Harmonizovaného systému, se považují za původní, jsou-li původní všechny jejich části. Sestává-li však souprava (sada) z původních a nepůvodních výrobků, pak se jako celek pokládá za původní, jestliže hodnota nepůvodních výrobků nepřesahuje 15% ceny soupravy (sady) ze závodu.

Článek 10

Neutrální prvky

Pro účely stanovení, zda je výrobek původní, není nutné určovat původ následujících prvků, které mohou být použity při jeho výrobě:

- (a) elektrická energie a palivo;
- (b) zařízení a vybavení;

- (c) stroje a nástroje;
- (d) zboží, které není nebo nemá být součástí konečného složení výrobku.

HLAVA III

ÚZEMNÍ POŽADAVKY

Článek 11

Územní princip

1. Podmínky stanovené v hlavě II, týkající se získání statusu původu, musí být ve státech ACP splněny bez přerušení, vyjma ustanovení článku 6.
2. Původní výrobky vyvezené ze států ACP, ze Společenství nebo OCT do jiné země, které se vrací zpět, vyjma ustanovení článku 6, jsou pokládány za nepůvodní, není-li možno uspokojivě prokázat celním orgánům, že:
 - (a) zpět dovážené zboží je totožné s vyvezeným; a
 - (b) nebylo podrobeno jiné operaci než operaci nezbytné pro jeho uchování v dobrém stavu v dané zemi nebo při vývozu.

Článek 12

Přímá doprava

1. Preferenční zacházení stanovené v rámci přílohy V o obchodně politické spolupráci týká pouze výrobků splňujících požadavky tohoto protokolu, které jsou přepravovány přímo mezi územími států ACP, Společenství, OCT nebo pro účely článku 6 Jihoafrické republiky, nikoliv však přes jiná území. Avšak výrobky tvořící jednu jedinou zásilku, mohou být přepravovány přes jiná území, včetně přeložení nebo prozatímního uskladnění na takovém území, jestliže zůstaly pod dohledem celních orgánů v zemi tranzitu nebo uskladnění a jestliže s nimi nebyly prováděny jiné operace než vykládání, opětné nakládání nebo jakékoliv operace určené k jejich uchování v dobrém stavu.

Původní výrobky mohou být dopravovány potrubím přes území jiné než území států ACP, Společenství nebo OCT.
2. Celním orgánům dovážející země je nutno prokázat, že byly splněny podmínky stanovené v odstavci 1, a to ve formě:
 - (a) jednotného dopravního dokumentu, který se vztahuje na dopravu přes země tranzitu; nebo
 - (b) osvědčení vydaného celními orgány země tranzitu, které obsahuje:
 - (i) přesný popis výrobků;
 - (ii) datum vyložení a přeložení zboží a případně názvy lodí nebo jiných použitých dopravních prostředků; a
 - (iii) potvrzení podmínek, za kterých se zboží nacházelo v zemi tranzitu; nebo
 - (c) jinými průkaznými doklady, není-li možno předložit doklady uvedené výše.

Článek 13

Výstavy

1. Původní výrobky zaslané na výstavu z některého státu ACP do země jiné, než jsou země uvedené v článku 6, a následně prodané a dovezené do Společenství, mají při dovozu nárok na uplatnění preferencí podle přílohy V, za předpokladu, že celním orgánům je uspokojivým způsobem prokázáno, že:
 - (a) vývozce zaslal tyto výrobky z některého státu ACP do země, kde se koná výstava, a vystavil je v této zemi;

- (b) vývozce tyto výrobky prodal nebo jiným způsobem přenechal subjektu ve Společenství;
 - (c) výrobky byly odeslány během výstavy nebo bezprostředně po ní ve stejném stavu, v jakém byly zaslány na výstavu; a
 - (d) výrobky nebyly od okamžiku odeslání na výstavu použity pro jiný účel než předvádění na výstavě.
2. Důkaz původu musí být vystaven nebo vyhotoven v souladu s ustanoveními hlavy IV a předložen celním orgánům dovážející země obvyklým způsobem. Na důkaz původu je nutno uvést název a adresu výstavy. V případě potřeby je možno požadovat další písemné doklady o podmínkách, za kterých byly vystaveny.
 3. Odstavec 1 platí pro jakoukoliv obchodní, průmyslovou, zemědělskou nebo uměleckou výstavu, veletrh nebo podobnou veřejnou akci, která není organizována pro soukromé účely v obchodech nebo podnikatelských provozovnách s úmyslem prodeje zahraničních výrobků a během níž výrobky zůstávají pod celním dohledem.

HLAVA IV

DŮKAZ PŮVODU

Článek 14

Všeobecné požadavky

1. Výrobky původní ve státech ACP mají při dovozu do Společenství nárok na uplatnění výhod podle přílohy V, pokud je předloženo:
 - (a) průvodní osvědčení EUR.1, jehož vzor je uveden v příloze IV; nebo
 - (b) v případech uvedených v článku 19 (1) prohlášení vývozce, jehož text je uveden v příloze V, na faktuře, dodacím listu nebo jiném obchodním dokladu, který popisuje výrobky takovým způsobem, aby je bylo možno ztotožnit (dále jen „prohlášení na faktuře“).
2. Nehledě na ustanovení odstavce 1 mají výrobky původní ve smyslu tohoto protokolu nárok na uplatnění výhod podle přílohy V, aniž by byly předloženy dokumenty uvedené výše, v případech stanovených v článku 25.

Článek 15

Postup pro vystavení průvodního osvědčení EUR.1

1. Průvodní osvědčení EUR.1 vydávají celní orgány vyvážející země na základě písemné žádosti vývozce nebo, na zodpovědnost vývozce, jím zmocněného zástupce.
2. Pro tyto účely je vývozce nebo jeho zmocněný zástupce povinen vyplnit průvodní osvědčení EUR.1 a žádost o jeho vystavení, jejichž vzory jsou uvedeny v příloze IV. Tyto formuláře musí být vyplněny v souladu s podmínkami tohoto protokolu. Jestliže jsou vyplněny ručně, je třeba použít inkoustové pero a psát hůlkovým písmem. Popis výrobků musí být uveden v příslušném oddílu takovým způsobem, aby zde nebyly ponechány prázdné řádky. Není-li celý tento oddíl vyplněn, musí být poslední řádek popisu podtržen vodorovnou čarou a prázdný prostor proškrtnut.
3. Vývozce žádající o vydání průvodního osvědčení EUR.1 je povinen kdykoliv na požádání celních orgánů vyvážejícího státu ACP, ve které je průvodní osvědčení vydáváno, předložit všechny potřebné dokumenty prokazující původ předmětných výrobků a splnění ostatních podmínek tohoto protokolu.
4. Průvodní osvědčení EUR.1 vydají celní orgány vývozní země, jestliže lze vyvážené výrobky považovat za výrobky původní ve státech ACP nebo některé ze zemí uvedené v článku 6 a jsou-li splněny ostatní podmínky tohoto protokolu.
5. Vydávající celní orgány přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby ověřily původ výrobků a splnění ostatních podmínek tohoto protokolu. Pro tyto účely mají právo požadovat jakékoli podklady a provádět jakoukoli kontrolu účetnictví vývozce či jakoukoli kontrolu, kterou považují za účelnou. Vydávající celní orgány zaručují, že formuláře uvedené v odstavci 2 jsou řádně vyplněny. Zkontrolují především, je-li prostor určený pro popis výrobků vyplněn takovým způsobem, aby byla vyloučena možnost dodatečného podvodného doplnění.

6. Datum vydání průvodního osvědčení EUR.1 je uvedeno v oddíle 11 osvědčení.
7. Vydané průvodní osvědčení EUR.1 předají celní orgány vývozci, jakmile je vlastní vývoz proveden nebo zajištěn.

Článek 16

Průvodní osvědčení EUR.1 vystavené dodatečně

1. Nehledě na ustanovení článku 15 (7) lze za výjimečných okolností vydat průvodní osvědčení EUR.1 po uskutečnění vývozu výrobků, kterých se osvědčení týká, jestliže:
 - (a) nebylo vydáno v době vývozu z důvodu omylu, nechtěného opomenutí nebo zvláštních okolností; nebo
 - (b) je celním orgánům náležitě prokázáno, že průvodní osvědčení EUR.1 bylo vydáno, ale nebylo při dovozu přijato z technických důvodů.
2. Pro účely uplatnění odstavce 1 musí vývozce v žádosti uvést místo a datum vývozu výrobků, kterých se průvodní osvědčení EUR.1 týká, a odůvodnění této žádosti.
3. Celní orgány mohou vydat průvodní osvědčení EUR.1 dodatečně pouze po ověření, zda informace uvedené v žádosti vývozce souhlasí s údaji v příslušné evidenci.
4. Průvodní osvědčení EUR.1 vystavená dodatečně musí obsahovat jednu z těchto frází:
„NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“, „DELIVRE A POSTERIORI“, „RILASCIATO A POSTERIORI“, „AFGEGEVEN A POSTERIORI“, „ISSUED RETROSPECTIVELY“, „UDSTEDT EFTERFØLGENDE“, „ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ“, „EXPEDIDO A POSTERIORI“, „EMITIDO A POSTERIORI“, „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN“, „UTFÄRDAT I EFTERHAND“.
5. Fráze zmíněná v odstavci 4 se uvede do oddílu „Poznámky“ průvodního osvědčení EUR.1.

Článek 17

Vydání duplikátu průvodního osvědčení EUR.1

1. V případě krádeže, ztráty nebo zničení průvodního osvědčení EUR.1 smí vývozce písemně požádat celní orgány, které průvodní osvědčení vydaly, o duplikát vystavený na základě vývozních dokumentů, které vlastní.
2. Duplikát vystavený tímto způsobem musí obsahovat jedno z následujících slov:
„DUPLIKAT“, „DUPLICATA“, „DUPLICATO“, „DUPLICAAT“, „DUPLICATE“, „ΑΝΤΙΓΡΦΟ“, „DUPLICADO“, „SEGUNDA VIA“, „KAKSOISKAPPALE“.
3. Slovo zmíněné v odstavci 2 se uvede do oddílu „Poznámky“ duplikátu průvodního osvědčení EUR.1.
4. Duplikát, na kterém musí být uvedeno datum vystavení původního průvodního osvědčení EUR.1, je platný od tohoto data.

Článek 18

Vydání průvodního osvědčení EUR.1

na základě dříve vydaného nebo vystaveného důkazu původu

Jsou-li původní výrobky pod dohledem celních orgánů států ACP nebo Společenství, je možno vyměnit původní důkaz původu za jedno nebo více průvodních osvědčení EUR.1, pro účely zaslání všech nebo části těchto výrobků na jiné území v rámci států ACP nebo Společenství. Nahrazující průvodní osvědčení vydá celní úřad, pod jehož dohledem se zboží nachází.

Článek 19

Podmínky pro vystavení prohlášení na faktuře

1. Prohlášení na faktuře zmíněné v článku 14 (1)(b) může vystavit:
 - (a) schválený vývozce ve smyslu článku 20 nebo
 - (b) kterýkoli vývozce pro jakoukoli zásilku sestávající z jednoho nebo více nákladových kusů a obsahující původní výrobky, jejichž celková hodnota nepřesahuje 6 000 EUR.
2. Prohlášení na faktuře může být vystaveno, jestliže se jedná o výrobky původní ve státech ACP nebo v jedné ze zemí uvedených v článku 6 a jsou-li splněny ostatní podmínky tohoto protokolu.
3. Vývozce vystavující prohlášení na faktuře je povinen kdykoli na požádání celních orgánů vyvážející země předložit všechny nezbytné doklady prokazující původ výrobků a splnění ostatních podmínek tohoto protokolu.
4. Prohlášení na faktuře vyhotoví vývozce na psacím stroji, otiskem razítka nebo tiskem na faktuře, dodacím listu nebo jiném obchodním dokladu. Prohlášení, jehož vzor je uveden v příloze IV, je vystaveno v jedné z jazykových verzí použitých v této příloze a v souladu s obecně závaznými předpisy vyvážející země. Jestliže je prohlášení napsáno ručně, je třeba použít inkoustové pero a psát hůlkovým písmem.
5. Prohlášení na faktuře musí být vývozcem vlastnoručně podepsáno. Avšak schválený vývozce ve smyslu článku 20 nemusí tato prohlášení podepisovat za předpokladu, že písemně potvrdí celním orgánům vyvážející země, že na sebe bere veškerou zodpovědnost za prohlášení na faktuře, na které je uvedeno jeho jméno, jako by jej vlastnoručně podepsal.
6. Prohlášení na faktuře je vystaveno vývozcem v okamžiku, kdy jsou výrobky, jichž se osvědčení týká, vyváženy, nebo po vývozu, je-li prohlášení předloženo v dovážející zemi do dvou let po uskutečnění dovozu příslušných výrobků.

Článek 20

Schválený vývozce

1. Celní orgány vyvážející země mohou oprávnit vývozce, který uskutečňuje časté vývozy výrobků, na něž se vztahují ustanovení přílohy V o obchodně politické spolupráci, aby vystavoval prohlášení na faktuře bez ohledu na hodnotu těchto výrobků. Vývozce, který o takovéto oprávnění žádá, musí poskytnout celním orgánům dostatečné záruky nezbytné k ověření statusu původu výrobků a splnění ostatních podmínek tohoto protokolu.
2. Celní orgány mají právo podmínit udělení statusu schváleného vývozce splněním jakýchkoli požadavků, které považují za účelné.
3. Celní orgány přidělí schválenému vývozci číslo celního oprávnění, které bude uváděno v prohlášení na faktuře.
4. Celní orgány kontrolují využívání tohoto oprávnění schváleným vývozcem.
5. Celní orgány mohou kdykoli odebrat toto oprávnění. Musí tak učinit, pokud schválený vývozce nadále neposkytuje veškeré záruky zmíněné v odstavci 1, nesplňuje podmínky zmíněné v odstavci 2 nebo jinak nesprávně používá své oprávnění.

Článek 21

Platnost důkazu původu

1. Důkaz původu je platný deset měsíců od data jeho vystavení ve vyvážející zemi a musí být předložen v této lhůtě celním orgánům dovážející země.
2. Důkazy původu, předkládané celním orgánům dovážející země po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1, lze přijmout pro účely uplatnění preferenčního zacházení v případech, kdy nepředložení těchto osvědčení ve stanovené lhůtě je způsobeno výjimečnými okolnostmi.
3. V jiných případech opožděného předložení mohou celní orgány dovážející země přijmout důkazy původu za předpokladu, že jim byly před uplynutím této lhůty předloženy výrobky.

Článek 22

Tranzitní řízení

Pokud jsou výrobky umístěny v některém státu ACP nebo v OCT, jinde než v zemi původu těchto výrobků, začíná běžet nová lhůta platnosti 4 měsíců dnem, ve kterém celní orgány tranzitní země opatřily oddíl 7 průvodního osvědčení EUR.1:

- frází „tranzit“,
- jménem tranzitní země,
- úředním razítkem, jehož vzorový otisk byl předán Komisi podle článku 31,
- datem zápisu tohoto potvrzení.

Článek 23

Předkládání důkazů původu

Důkazy původu se předkládají celním orgánům dovážející země v souladu s postupy platnými v té zemi. Celní orgány mohou požadovat překlad důkazu původu a mohou rovněž požadovat, aby k dovoznímu celnímu prohlášení bylo přiloženo prohlášení dovozce o tom, že výrobky splňují podmínky vyžadované pro účely provádění přílohy V.

Článek 24

Dovoz po částech

V případě, kdy se na žádost dovozce a za podmínek stanovených celními orgány dovážející země, dováží ve smyslu všeobecného pravidla 2 (a) pro interpretaci Harmonizovaného systému po částech rozebraný nebo nesestavený výrobek, zařazený do třídy XVI a XVII nebo do čísel 7308 a 9406 Harmonizovaného systému, je jediný důkaz původu předkládán celním orgánům při dovozu první části.

Článek 25

Osvobození od důkazu původu

1. Výrobky posílané jako malé zásilky soukromými osobami soukromým osobám nebo tvořící část osobních zavazadel cestujících jsou pokládány za původní výrobky bez předložení důkazu původu, za předpokladu, že tyto výrobky nejsou dováženy pro obchodní účely, byly prohlášeny za výrobky splňující požadavky tohoto protokolu a neexistují žádné pochybnosti o pravdivosti takového prohlášení. V případě výrobků zasílaných poštou může být toto prohlášení uvedeno na celním prohlášení CN22/CN23 nebo na listu papíru, který je připojen k tomuto dokladu.
2. Dovozy, které jsou příležitostné a sestávají výhradně z výrobků pro uspokojení osobních potřeb příjemců nebo cestujících nebo jejich rodin, se nepovažují za obchodní, je-li z povahy a množství výrobků zřejmé, že nejde o obchodní účel dovozu.
3. Celková hodnota těchto výrobků nesmí přesáhnout 500 EUR v případě malých zásilek a 1 200 EUR v případě výrobků tvořících část osobních zavazadel cestujících.

Článek 26

Nakládání s informacemi pro účely kumulace

1. V případech použití článku 2 (2) a článku 6 (1) je předkládán důkaz statusu původu ve smyslu tohoto protokolu pro materiály pocházející z jiných států ACP, ze Společenství nebo z OCT formou průvodního osvědčení EUR.1 nebo prohlášením dodavatele jehož vzor je uveden v příloze VI A tohoto protokolu, a které je předkládáno vývozcem ve státu nebo OCT, ze kterého byly tyto materiály dodány.

2. V případech použití článku 2 (2), článku 6 (2) a článku 6 (9) je podáván důkaz o opracování nebo zpracování provedeném v jiných státech ACP, ve Společenství, OCT nebo v Jihoafrické republice formou prohlášením dodavatele, jehož vzor je uveden v příloze VI B, a které je předkládáno vývozcem ve státu nebo OCT, ze kterého byly tyto materiály dodány.
3. Pro každou zásilku materiálů vydá dodavatel prohlášení dodavatele na obchodní faktuře, příloze k této faktuře nebo na dodacím listu nebo jiném obchodním dokladu pro zásilku, který popisuje materiály takovým způsobem, aby je bylo možno ztotožnit.
4. Prohlášení dodavatele může být vyhotoveno na předtištěném tiskopisu.
5. Prohlášení dodavatele musí být vlastnoručně podepsáno. Avšak, pokud je faktura a prohlášení dodavatele vystaveno prostředky elektronického zpracování dat, nemusí být prohlášení dodavatele vlastnoručně podepsáno, pokud celním orgánům, v zemi, ve které je prohlášení vyhotoveno, je věrohodně prokázána totožnost osoby, která prohlášení dodavatele vystavuje. Celní orgány mohou stanovit podmínky pro použití tohoto odstavce.
6. Prohlášení dodavatele je předkládáno kompetentním celním orgánům ve vývozním státu ACP, u kterých je předložena žádost o vydání průvodního osvědčení EUR.1.
7. Prohlášení dodavatele a Informační listy, které byly vydány případně vystaveny před vstupem tohoto protokolu v platnost, podle článku 23 Protokolu 1 ke Čtvrté úmluvě ACP – ES, si ponechávají svoji platnost.

Článek 27

Podpůrné dokumenty

Za dokumenty zmíněné v článcích 15 (3) a 19 (3), které dokazují, že výrobky uvedené v průvodním osvědčení EUR.1 nebo na faktuře s prohlášením vývozce mohou být považovány za výrobky původní ve státech ACP nebo v některé ze zemí uvedených v článku 6 a že splňují ostatní požadavky tohoto protokolu, mohou být pokládány *inter alia*:

- (a) přímý důkaz o činnostech prováděných vývozcem nebo výrobcem při získávání zboží, tvořící například součást jeho účtů nebo vnitřního účetnictví;
- (b) dokumenty prokazující původ použitých materiálů, vydané nebo vystavené ve státech ACP nebo v některé ze zemí uvedených v článku 6, pokud takové dokumenty mohou být použity v souladu s národními obecně závaznými předpisy;
- (c) dokumenty prokazující opracování nebo zpracování materiálů ve státech ACP, ve Společenství nebo OCT, vydané nebo vystavené ve státech ACP, ve Společenství nebo OCT, pokud takové dokumenty mohou být použity v souladu s národními obecně závaznými předpisy;
- (d) průvodní osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře, prokazující původ použitých materiálů, vydané nebo vystavené ve státech ACP nebo v některé ze zemí uvedených v článku 6, v souladu s pravidly původu, která jsou shodná s pravidly původu tohoto protokolu.

Článek 28

Uchování dokladů původu a dokumentů

1. Vývozce žádající o vydání průvodního osvědčení EUR.1 je povinen uchovat po dobu nejméně tří let dokumenty zmíněné v článku 15 (3).
2. Vývozce vystavující prohlášení na faktuře je povinen uchovat po dobu nejméně tří let kopie těchto prohlášení na faktuře a dokumenty zmíněné v článku 19 (3).
3. Celní orgány vyvážející země, které vydávají průvodní osvědčení EUR.1, jsou povinny uchovat po dobu nejméně tří let žádosti zmíněné v článku 15 (2).
4. Celní orgány dovážející země jsou povinny uchovat po dobu nejméně tří let předložená průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře.

Článek 29

Nesrovnalosti a formální chyby

1. Zjištění drobných rozdílů mezi údaji uvedenými na důkazu původu a v dokumentech předložených celnímu úřadu za účelem propuštění dovážených výrobků nezbavuje důkaz původu *ipso facto* platnosti, jestliže je náležitě prokázáno, že se důkaz původu vztahuje k předloženým výrobkům.
2. Zřejmé formální chyby, jako například překlepy na důkazu původu, nejsou důvodem pro jeho nepřijetí, pokud takové chyby nevyvolají pochybnosti o pravdivosti prohlášení uvedeném v tomto důkazu.

Článek 30

Částky vyjádřené v euro

1. Částky vyjádřené v kterékoli národní měně členské země jsou ekvivalentem této národní měny vůči euro podle kursu platného první pracovní den měsíce října roku 1999.
2. Částky vyjádřené v euro a jejich ekvivalenty v národních měnách některých členských států Společenství, mohou být Společenstvím v případě nutnosti revidovány, v tomto případě je Společenství sdělí Výboru pro celní spolupráci ACP – ES nejpozději jeden měsíc před jejich vstupem v platnost. Při revizi Výbor pro celní spolupráci zajistí, aby nedošlo ke snížení částek vyjádřených v národních měnách, a posoudí potřebu zachování účinků těchto limitů v reálných hodnotách. K tomuto účelu může rozhodnout i o úpravě částek vyjádřených v euro.
3. Pokud jsou výrobky fakturovány v měně jednotlivých států Společenství, dovozní země uzná tuto částku notifikovanou členským státem Společenství.

HLAVA V

UJEDNÁNÍ O ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCI

Článek 31

Vzájemná spolupráce

1. Státy ACP předají Komisi vzory otisků razítek používaných celními úřady pro vydávání průvodních osvědčení EUR.1 a adresy celních orgánů zodpovědných za ověřování těchto osvědčení a prohlášení na faktuře.

Průvodní osvědčení EUR.1 a prohlášení na faktuře budou pro účely preferenčního zacházení akceptována ode dne, kdy Komise tyto informace obdrží.

Komise předá tyto informace celním orgánům členských zemí Společenství.
2. Za účelem správného provádění tohoto protokolu státy ACP, Společenství a OCT vzájemně spolupracují prostřednictvím příslušných celních správ při kontrole pravosti průvodních osvědčení EUR.1, prohlášení na faktuře nebo prohlášení dodavatele a při kontrole přesnosti údajů uvedených v těchto dokumentech.

Celní orgány vývozní země poskytnou důležité informace, týkající se podmínek výroby zboží, zejména pak splnění podmínek pravidel původu ve státech ACP, členských státech Společenství a v OCT.

Článek 32

Ověřování důkazů původu

1. Následné ověřování důkazů původu se provádí namátkově nebo kdykoliv mají celní orgány dovážející země opodstatněnou pochybnost o pravosti těchto dokumentů, o původu výrobků v nich uvedených nebo o splnění jiných podmínek tohoto protokolu.

2. Za účelem provádění ustanovení odstavce 1 vrátí celní orgány dovážející země průvodní osvědčení EUR.1 a fakturu, pokud je předložena, prohlášení na faktuře nebo kopie těchto dokumentů celním orgánům vyvážející země, je-li to možné, též s uvedením důvodů tohoto požadavku. Jakékoli získané dokumenty a informace o tom, že údaje uvedené na důkazu původu jsou nesprávné, jsou zaslány spolu se žádostí o ověření.
3. Ověření je prováděno celními orgány vyvážející země. Pro tyto účely mají celní orgány právo požadovat jakékoli doklady a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jinou kontrolu, kterou považují za účelnou.
4. Rozhodnou-li celní orgány dovážející země pozastavit uplatnění preferenčního zacházení se zbožím až do výsledku ověření, umožní dovozci nakládat se zbožím při splnění podmínek, které pokládají za nezbytné.
5. Celní orgány žádající o ověření budou informovány o jeho výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou dokumenty pravé, zda je možno v nich uvedené výrobky považovat za původní ve státech ACP nebo v jedné ze zemí uvedených v článku 6 a zda jsou splněny ostatní podmínky tohoto protokolu.
6. Neobdrží-li v případech opodstatněných pochybností žádající celní orgány žádnou odpověď do deseti měsíců od data žádosti o ověření, nebo nebude-li odpověď obsahovat dostatečné informace pro určení pravosti předmětného dokumentu nebo skutečného původu výrobků, nepřiznají nárok na preference, kromě případů způsobených výjimečnými okolnostmi.
7. Jestliže ověřovací řízení nebo jiné dostupné informace naznačí, že jsou porušována ustanovení tohoto protokolu, státy ACP provedou ze své vlastní iniciativy nebo na žádost Společenství příslušná šetření nebo zajistí, aby tato šetření byla provedena s náležitou naléhavostí za účelem zjištění a prevence takových přestupků. Pro tento účel může příslušný stát vyžádat účast Společenství na těchto šetřeních.

Článek 33

Ověřování prohlášení dodavatele

1. Následné ověřování prohlášení dodavatele se provádí namátkově nebo kdykoliv mají celní orgány dovážející země opodstatněnou pochybnost o pravosti těchto dokumentů, nebo přesnosti nebo úplnosti informací o původu materiálů v nich uvedených.
2. Celní orgány, kterým je prohlášení dodavatele předloženo, mohou požádat celní orgány země, ve které bylo prohlášení vystaveno, o vydání Informačního listu, jehož vzor je uveden v příloze VII tohoto protokolu. Celní orgány, kterým je prohlášení dodavatele předloženo, mohou od vývozce požadovat předložení Informačního listu, vystavené celními orgány země, ve které bylo prohlášení dodavatele vystaveno.

Celní orgány, které informační listy vydávají, jsou povinny uchovat jejich kopie nejméně po dobu tří let.
3. Celní orgány žádající o ověření budou informovány o jeho výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou dokumenty pravé, zda je možno v nich uvedené materiály považovat za původní.
4. Pro účely ověření, musí dodavatel uchovat kopii dokladu obsahujícího prohlášení, spolu se všemi dokumenty prokazujícími status původu materiálů, po dobu nejméně tří let.
5. Celní orgány země, ve které bylo prohlášení dodavatele vystaveno mají právo požadovat jakékoli doklady a provádět jakoukoli kontrolu, kterou považují za účelnou pro ověření jeho správnosti.
6. Průvodní osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře, která byla vydána nebo vystavena na základě věcně nesprávných prohlášení dodavatele, je nutno považovat za neplatná.

Článek 34

Řešení sporů

Spory, které vyvstanou při ověřování podle článků 32 a 33, a které nebude možno vyřešit mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány zodpovědnými za toto ověření, nebo případy rozdílného výkladu tohoto protokolu budou předloženy Výboru pro celní spolupráci.

Řešení všech sporů mezi dovozcem a celními orgány dovážející země se řídí právními předpisy této země.

Článek 35

Sankce

Každá osoba, která vystaví nebo zapříčiní vydání dokumentu obsahujícího nesprávné údaje za účelem získání preferenčního zacházení pro výrobky, bude sankcionována

Článek 36

Svobodná celní pásma

1. Státy ACP učiní veškeré kroky nezbytné k zajištění toho, aby výrobky provázené důkazem původu nebo prohlášení dodavatele, které jsou během přepravy umístěny ve svobodném celním pásmu nebo skladu na jejich území, nebyly nahrazeny jiným zbožím a nebylo s nimi zacházeno jinak, než je obvyklé pro jejich zachování v dobrém stavu.
2. Pokud jsou, jako výjimka z ustanovení odstavce 1, původní výrobky dováženy do svobodného celního pásma nebo skladu s důkazem původu a jsou zde podrobeny určitému zacházení nebo zpracování, vydají celní orgány nové osvědčení EUR.1 na základě žádosti vývozce za předpokladu, že toto zacházení nebo zpracování je v souladu s ustanoveními tohoto protokolu.

Článek 37

Výbor pro celní spolupráci

1. Zřizuje se Výbor pro celní spolupráci (dále „Výbor“) jehož účelem je koordinovat administrativní spolupráci za účelem správné a jednotné aplikace tohoto protokolu a provádět další úkoly v celní oblasti, které mu budou svěřeny
2. Výbor pravidelně zkoumá, vliv aplikace pravidel původu na státy ACP, zejména na nejméně rozvinuté státy ACP a doporučuje Ministerské radě vhodná opatření.
3. Výbor přijímá podle článku 6 rozhodnutí o kumulaci.
4. Výbor přijímá podle článku 38 rozhodnutí o výjimečných regulacích k tomuto protokolu.
5. Výbor se schází pravidelně, zejména pro přípravu rozhodnutí Ministerské rady podle článku 40.
6. Výbor bude sestaven na jedné straně z odborníků členských států a úředníků Komise, kteří zodpovídají za celní záležitosti a na druhé straně z odborníků jmenovaných státy ACP a z úředníků, kteří zodpovídají za celní záležitosti regionálních sdružení států ACP. Výbor může v případě nutnosti přizvat další potřebné odborníky.

Článek 38

Výjimečné regulace

1. Výjimečné regulace vyplývající z tohoto protokolu mohou být Výborem přijaty pro rozvoj stávajících hospodářských odvětví nebo vytváření nových hospodářských odvětví.

Státy ACP nebo státy, jichž se to týká, předloží Výboru, i předem, žádost o výjimečné regulace společně se zdůvodněním této žádosti v souladu s ustanovením odstavce 2, k projednání ve Společenství.

Společenství žádosti států ACP vyhoví, pokud je žádost ve smyslu tohoto článku dostatečně zdůvodněna a povolení výjimečných regulací nemůže způsobit závažné poškození stávajících hospodářských odvětví Společenství.
2. Za účelem usnadnění pověření žádosti o výjimečnou regulaci Společenstvím, předají žádající státy ACP svoji žádost na tiskopisu, jehož vzor je uveden v příloze VIII, obsahující v odůvodnění žádosti všechny potřebné a důležité informace, zejména následující údaje:
 - popis finálního výrobku,
 - druh a množství materiálů původních ve třetích zemích,

- druh a množství materiálů původních ve státech ACP, ve Společenství nebo v OCT, nebo materiálů, které zde byly zpracovány,
- výrobní postupy,
- přidanou hodnotu,
- počet pracovníků dotyčného podniku,
- předběžný objem vývozu do Společenství,
- jiné možné nákupní zdroje surovin,
- důvody pro požadovanou dobu platnosti se zohledněním snah o získání nových nákupních zdrojů,
- jiné poznámky.

Stejná pravidla jsou aplikována pro žádosti o prodloužení již existujících rozhodnutí.

Výbor může tiskopis změnit.

3. Při zkoumání žádosti se zohledňuje zejména:

- (a) úroveň rozvoje nebo zeměpisná poloha dotyčného státu ACP;
- (b) případy, ve kterých by mohla aplikace platných pravidel původu podstatně ovlivnit schopnost některého stávajícího hospodářského odvětví v státu ACP pokračovat v jeho vývozech do Společenství, a zejména případy, ve kterých aplikace pravidel původu mohla mít za následek zastavení jeho činnosti;
- (c) zvláštní případy, ve kterých lze jednoznačně prokázat, že by nemohly být použity značné investice do některého hospodářského odvětví z důvodu aplikace pravidel původu, ale ve kterých výjimečná regulace zvýhodní provádění investičního programu a mohla by umožnit postupné splnění těchto pravidel původu.

4. V každém případě musí být zkoumáno, zda daný problém nemůže být řešen pomocí ustanovení o kumulaci původu.

5. Kromě žádosti o výjimečnou regulaci v případě některého nejméně rozvinutého nebo ostrovního státu ACP se zkoumá s ohledem na to:

- (a) jaký vliv má přijímané rozhodnutí na hospodářské a sociální účinky, zejména na zaměstnanost;
- (b) že výjimečná regulace musí platit po určitou dobu, která vyhovuje zvláštní situaci dotyčného státu ACP a jeho potížím.

6. Při prověřování žádosti je nutno v jednotlivých případech zejména zohlednit možnost získání statusu původu pro výrobky, při jejichž výrobě byly použity materiály původní v sousedních rozvojových zemích, v nejméně rozvinutých zemích nebo v rozvojových zemích, se kterými jeden nebo více států ACP udržují zvláštní vztahy, pokud je možná uspokojivá administrativní spolupráce.

7. Nehledě na ustanovení odstavců 1 až 6, je výjimečná regulace poskytnuta, obnáší-li přidaná hodnota u nepůvodních výrobků, použitých při výrobě v dotyčných státech ACP, alespoň 45% hodnoty finálního výrobku, za předpokladu, že výjimečná regulace nepovede k vážnému poškození některého hospodářského odvětví Společenství nebo jednoho nebo více jeho členských států.

8. Nehledě na ustanovení odstavců 1 až 7, jsou poskytovány výjimečné regulace pro tuňáky v konzervách a pro „Loins“, zvané tuňákové filé, pouze v rámci roční kvóty 8 000 tun pro tuňáky v konzervách, respektive 2 000 tun pro tuňákové filé.

Žádosti o tyto výjimečné regulace musí podávat státy ACP v rámci uvedených kvót Výboru, který tyto výjimečné regulace hned poskytne a rozhodnutím uvede v platnost.

9. Výbor přijímá potřebná opatření, aby co nejdříve, nejpozději však do 75 pracovních dnů po přijetí žádosti spolupředsedou Výboru za ES, mohlo být připraveno rozhodnutí. Nesdělí-li Společenství státům ACP v této době své stanovisko k žádosti, považuje se návrh za přijatý. Nevydá-li Výbor rozhodnutí, zabývá se problémem Výbor velvyslanců; ten rozhodne do jednoho měsíce po svém jednání.

10. (a) Doba platnosti výjimečné regulace je stanovena Výborem; zpravidla činí pět let.

- (b) V rozhodnutí o výjimečné regulaci může být stanoveno prodloužení bez obnoveného rozhodnutí Výboru, pokud dotyčné státy ACP předloží tři měsíce před koncem doby platnosti důkaz, že podmínky tohoto protokolu, pro které byla vydána výjimečná regulace, nebyly ještě splněny.

Pokud jsou podány námitky proti prodloužení, zkoumá je Výbor co možná nejdříve a rozhodne zda výjimečná regulace bude prodloužena. Výbor rozhodne po řízení dle článku 9. Musí být přijata všechna potřebná opatření, aby se zabránilo přerušení používání výjimečné regulace.

- (c) Během doby platnosti uvedené pod písmeny (a) a (b) může Výbor přezkoumat podmínky pro používání výjimečné regulace, pokud se ukáže, že se podstatně změnila rozhodující okolnosti pro rozhodnutí o výjimečné regulaci. Po tomto přezkoumání může Výbor rozhodnout o změně rozsahu platnosti výjimečné regulace nebo jiných ustanovení svého rozhodnutí.

HLAVA VI

CEUTA A MELILLA

Článek 39

Zvláštní ustanovení

1. Pojem „Společenství“ použitý v tomto protokolu nezahrnuje Ceutu a Melillu. Pojem „původní výrobky Společenství“ nezahrnuje výrobky původní v Ceutě a Melille.
2. Podmínky tohoto protokolu se uplatní *mutatis mutandis* pro zjištění, zda výrobky při dovozu do Ceuty a Melilly mohou být považovány za původní ve státech ACP.
3. Pokud výrobky zcela získané v Ceutě a Melille, OCT nebo Společenství byly podrobeny ve státech ACP opracování nebo zpracování, pokládají se za zcela získané ve státech ACP.
4. Opracování nebo zpracování provedené v Ceutě a Melille, v OCT nebo ve Společenství je pokládáno za provedené ve státech ACP, pokud byly materiály podrobeny opracování nebo zpracování ve státech ACP.
5. Pro účely provádění odstavců 3 a 4 nebudou nedostatečné opracování nebo zpracování uvedené v článku 5 tohoto protokolu považovány za opracování nebo zpracování.
6. Ceuta a Melilla se pokládají za jedno území.

HLAVA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 40

Revize pravidel původu

Podle článku 7 přílohy V reviduje Ministerská rada každoročně, nebo kdykoliv o to státy ACP nebo Společenství požádá, používání ustanovení tohoto protokolu a jeho hospodářské účinky se zřetelem na nutné změny nebo úpravy.

Ministerská rada přitom zohlední mimo jiné účinky technologického vývoje na pravidla původu.

Rozhodnutí jsou prováděna co možná nejdříve.

Článek 41

Přílohy

Přílohy připojené k tomuto protokolu jsou jeho nedílnou součástí.

Článek 42

Provádění protokolu

Společenství a státy ACP přijímají každý pro svou oblast potřebná opatření pro provádění tohoto protokolu.